

beztrestným. Avšak předpis § 187 tr. zák. sluší vykládati ve spojení s doplňujícím jej předpisem § 188 tr. zák. Dle prvního odstavce tohoto § jest pachatel beztrestným, jestliže poškozený učinil vrchnosti oznámení o krádeži, na něm spáchané, aniž mohl byť i jen ze vzdálených pŕtahŕ poukázati na pachatele, tento však škodu nahradil dříve, než vrchnost o jeho pachatelství nabyla vědomosti. Dle tohoto předpisu sluší však míti za to, že netřeba ku vyloučení možnosti náhrady škody s účinkem v § 187 tr. zák., by vrchnost měla již přesně konkretisované vědomí o vině pachatelově, jež vůbec před vynesení rozsudku jest vyloučeno; stačí již pouhé, pŕtahy odůvodněné podezření. To však jest zde, když na základě oznámení poškozeného, po případě konaného šetření, došlo k domovní prohlídce u určité osoby, byť i snad vzhledem ku vícečlenné její domácnosti nebylo ještě možno přesně udati, zda právě hlava domácnosti sama neb ve spojení s jinými členy domácnosti nebo snad ti to sami o sobě krádež bezprostředně spáchali.

Čís. 380.

Jde o krádež, nikoliv o zatajení nálezu, přivlastnil-li si pachatel věc uvnitř ohraženého obvodu, jenž náleží poškozenému.

(Rozh. ze dne 19. února 1921, Kr II 5/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Těšíně ze dne 21. července 1920, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže dle §§ 171, 176 II b) tr. zák. — mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Provádějíc důvod zmatečnosti čís. 10 § 281 tr. ř., uvádí zmateční stížnost, že tu jde pouze o podvod dle §§ 197, 201 c) tr. zák. a sice vzhledem ku ceně, jež sice převyšuje 50 K, nikoliv však 200 K; pouze o přestupek podvodu. Než sluší přisvědčiti názoru rozsudku, že skutek stěžovatelův opodstatňuje skutkovou podstatu krádeže. Totožnost pytle švestek, jež si obžalovaný osvojil, s pytlem, jenž ztratil se z vagonu, nemůže, hledíc ku zjištění rozsudku a předpisům §§ 258, 288 č. 3 tr. ř. býti brána s úspěchem v pochybnost stížností, uplatňující toliko hmotné důvody zmatečnosti. Tu pak, ať již pytel z vagonu vypadl, ať již vynesena u plotu nádraží uložen byl nějakým neznámým pachatelem v úmyslu zlodějském, vždy byl, jak soud nalézací právem za to má, v moci železniční správy, pokud byl na nádraží, plotem ohraženém. Právě ohradou nádraží brání správa železniční přístupu nepovolaných osob do nádraží a vykonává tím držbu věcí uložených tam ať již s jejím vědomím či bez něho, to tím spíše, ježto předpisuje vlastním zřízencům, ku přístupu jedině oprávněným, by předměty tam nalezené odevzdali nadřízenému úřadu. Proto právem shledal soud nalézací ve skutku stěžovatelově zločin krádeže, nikoliv přestupek podvodu.